

ת"פ 67234/06/20 - מדינת ישראל נגד ש.ג.ל

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 67234-06-20 מדינת ישראל נ' ל'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
המאשימה מדינת ישראל
נגד ש.ג.ל
הנאשם ע"י ב"כ, עו"ד איתן און

גזר דין

1. בהכרעת דין מיום 08.06.21 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; גידול יצור, הכנה והפקה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועד שאיננו ידוע למאשימה לאחר התאריך 19.02.20 התקין הנאשם בדירה אוהל לגידול סמים מסוכנים בה גידל סם מסוכן מסוג קנבוס.
3. ביום 10.06.20 בשעה 8:35 או בסמוך, במהלך חיפוש בדירה נמצאו בדירה במקומות שונים סמים מסוכנים כדלהלן:
- א. על השולחן הממוקם בסלון הדירה בתוך קופסה בשתי שקיות שקופות, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 14.4 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו כולל של 3.7 גרם.
- ב. בבקבוק זכוכית עם כיתוב "שמן קנאביס" סם מסוכן מסוג DELTA9-TETRAHYDROCANNABINOL במשקל נטו כולל של 7.50 מ"ל. בשקית אטומה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 5.2 גרם, בשקית נוספת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 12.2 גרם, בשקית אחרת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 9 גרם ובתוך צנצנת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו כולל 2.37 גרם.
- ב. במזנון מתחת לטלוויזיה במדף האמצעי בתוך קופסה בצבע כסף סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 1.9 גרם.
- ג. במגירה במזנון הממוקם לצד כניסה לדירה בשקית אטימה סם מסוכן מסוג MDMA במשקל נטו כולל של 1.9190 גרם, סם מסוכן מסוג COCAINE במשקל נטו כולל של 0.7363 גרם ובמשקל נטו כולל 2.9259 גרם, בקופסת פלסטיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו כולל של 4.5 גרם ובקופסת פלסטיק אחרת 36 יחידות של סם מסוכן מסוג LSD.
- ד. בארונית הממוקמת בסלון הדירה בתוך צנצנת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 126.4 גרם,

בתוך שקית סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 80.9 גרם ובתוך שקית קטנה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 33 גרם.

ה. במזנון הממוקם בסלון הדירה בתוך שקית סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו כולל של 321.6 גרם.
ו. במקרר הממוקם במטבח בתוך שקית ניילון בצבע לבן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 582.4 גרם, בתא מקפיא של המקרר בתוך שלוש שקיות שקופות סם מסוכן מסוג PSILLOCIN במשקל נטו כולל 68.27 גרם.

ז. בחדר השינה של הנאשם על הרצפה בשקית שקופה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 341.5 גרם, במגירה הסמוכה למיטתו שני כדורים בצבע צהוב עם סם מסוכן מסוג METHYLPHENIDATE ובארון מדפים הממוקם בסמוך למיטתו כסף מזומן בסך של 30,000 ₪.

ח. במרפסת הדירה בתוך שידת עץ בשקית זבל בצבע שחור סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 894.8 גרם.

4. בנסיבות הללו החזיק הנאשם במטבח שמונה משקלים דיגיטליים וגידל במרפסת הבית באוהל 33 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 689.80 גרם.

5. בהמשך, ביום 16.06.20 בשעה 9:10 או בסמוך לה, נערך חיפוש במחסן אותו שכר הנאשם ביום 01.03.20, ובמהלכו נמצאו במחסן על המדפים בתוך שקית סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו כולל של 500 גרם.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ובכללם ההגנה על ביטחון הציבור, שלומו ובריאותו.

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ולחומרת המעשים בהדגישה את כמויות הסם, היקפם והציוד בו נעשה שימוש. לטענת המאשימה עבירות הסמים גורמות לנזקים ישירים ועקיפים ומכאן שפוגעות בערכים מוגנים באורח משמעותי.

8. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לתסקיר שירות המבחן וסברה כי המלצותיו חורגות באורח משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת ומשכך עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

9. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את עמדותיו המקלות של הנאשם לעניין שימוש בסמים ולעניין הנזקקות למסגרת טיפול שהוצעה על ידי שירות המבחן. לקולא הוסיפה וטענה שיש להביא בחשבון את העובדה שהודה וחסך בזמן שיפוטי.

10. אשר לענישה בתוככי המתחם עותרת המאשימה להטלת עונש מאסר למשך 15 חודשים לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, קנס, התחייבות, שלילת רישיון וחילוט הכספים.

11. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה הנלמדות מתסקיר שירות המבחן לטענתו הרקע לביצוע העבירה נבע ממצוקה נפשית שחוזה הנאשם על רקע שירותו הצבאי.

12. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי קודם, מנהל אורח חיים תקין באמצעות פעילות התנדבותית ומועסק כעובד כללי בחברת מעליות העובדת עם גופים ביטחוניים.

13. עוד נטען שבעבר נהג הנאשם להשתמש בסמים מסוגים שונים, כיום מקבל אחריות על מעשיו

ובהתאמה שינה אורחותיו ונמנע מצריכת סמים פרט לאלה שהותרו לו ברישיון עקב אנמנזה פסיכיאטרית בה אובחן כסובל מהפרעה פוסט טראומטית (PTSD).

14. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם וזאת מחשש לפגיעה בעתידו המקצועי, בהעסקתו בחברה המספקת שירותים לגופים ביטחוניים ובשל גילו הצעיר. לחלופין מנעד הענישה צריך לנוע בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל כאשר שיקולי השיקום גוברים. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה בדמות שירות לתועלת הציבור תוך שהפנה לפסיקה התומכת בבקשתו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה עבודות השירות

15. ביום 08.06.21 ועל יסוד ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
16. ביום 03.03.22 הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם בן 26, רווק, בעל 12 שנות לימוד, מתגורר בגפו ושומר על רצף תעסוקתי. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולוקח אחריות על מעשיו. הנאשם גדל בסביבה נורמטיבית בה הפנים נורמות ומודלים להתנהגות תקינה.
17. מתסקיר שירות המבחן עולה כי העבירות בוצעו על רקע שירותו הצבאי שם החל לסבול מתסמינים פוסט טראומטיים (PTSD) אשר הוחרפו כשנתיים עובר למועד הגשת כתב האישום. שירות המבחן התרשם כי קיימת התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות פנימיים וחיצוניים וכי מתקשה להתמודד בצורה אפקטיבית עם מצוקותיו וקשייו. לאחר כתב האישום אף נזקק לשימוש בקנביס רפואי ברישיון ועל פי המלצה פסיכיאטרית.
18. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית בדמות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות וצו מבחן להמשך טיפול ומעקב.
19. אשר לשאלת אי ההרשעה המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם וזאת מאחר ומועסק במתקנים צבאיים שם נדרש לסיווג ביטחוני. עוד נטען בתסקיר לקיומו של חשש לפיו הרשעה בדין תגרום לפגיעה בדימוי העצמי ובאופק התעסוקתי.
20. ביום 26.06.22 נתקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השירות ממנה עולה כי הנאשם כשיר לריצוי עבודות שירות.

סוגיית אי ההרשעה או ביטולה:

21. כלל הוא, כי מקום בו הוכחה אשמתו של אדם בביצוע עבירות, יורשע בביצוען. סטייה מכלל זה תיעשה רק באותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, ובהתקיים התנאים המצטברים אשר נקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: **עניין כתב**), בהם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה הנוספים, ולאחר שהוכח כי הרשעת הנאשם תפגע בו ובסיכויי שיקומו באופן חמור ומוחשי.
22. על מנת שיחול החריג של אי הרשעה, חובה על הנאשם להוכיח שהרשעה תסב נזק חמור לשיקומו ותפגע פגיעה קונקרטית בתעסוקתו. יפים הדברים שנקבעו בעניין זה ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.6.14): **"על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה ...**

החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החרג שעינינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם".

23. בפסיקה הודגש כי בין שני הגורמים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימים יחסי גומלין, בבחינת "מקבילית כוחות", לאמור: "ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי" [ע"פ (מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.8.15)].

24. במקרה שבפניי סבורני כי עניינו של הנאשם איננו נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם יש לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין.

25. אשר למבחן הראשון, בתי המשפט בכל הערכאות שבו ועמדו על חשיבות המאבק בעבירות סמים, ועל הנזק הרב הנגרם מנגע הסם. יפים לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 4484/05 גונן שגב נ' מד"י (לא פורסם) (8.8.06):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדין, גבוה יותר".

הנאשם הציג מכתב ממעסיקו כי הרשעה בעניינו עלולה לפגוע באפשרות לקידומו המקצועי בעתיד. לא שוכנעתי כי הרשעה בדין תוביל לנזק חמור או למצער לפגיעה קונקרטית בנאשם. לא עלה בידי הנאשם להוכיח את הפגיעה האמורה ולא הוצגה כל ראיה או עדות לפגיעה קונקרטית. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד, ר' למשלרע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.01.13). הטענה לפיה בעקבות הרשעתו לא יהיה ניתן לחדש עבודתו את הסיווג הביטחוני הנדרש אינה בבחינת אותו נזק מוחשי וקונקרטי כנדרש.

26. במקרה שלפניי הוקעת העבירה והאינטרס הציבורי גוברים על הנזק הפוטנציאלי העתידי והמסוים ולא מצאתי מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין זה. מדובר בנאשם אשר החזיק כמות רבה של סמים מסוכנים במקומות שונים וזאת לצד גידול הסמים והחזקת משקלים דיגיטליים באופן המלמד כי אין מדובר בסמים המוחזקים לשימוש עצמי בלבד. נוכח כך - הבקשה לביטול הרשעה נדחת.

מתחם העונש ההולם

27. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם

ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

28. לאור אופיים של האירועים, המצביעים על שיטתיות ודפוס פעולה חוזר בביצוע העבירות בנסיבות דומות ומהווים מסכת עבריינית אחת, המדובר בריבוי עבירות שיש לקבוע בגין מתחם ענישה כולל. ר' לעניין זה ראו לעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14), שם התייחס בית המשפט העליון למונח "אירוע אחד", בקבעו: **"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד מהווים מסכת עבריינית אחת."**

29. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים חברתיים שנועדו להגן על זכות הציבור להגנה על בריאותו והמלחמה בנגע הסמים. פגיעה פוטנציאלית עקיפה נוספת היא בביטחון הציבור נוכח עבריינות נלווית לעבירות הסמים.

30. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה שהנזק הצפוי ממשי. חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים נלמדת הדבר בין השאר בהתחשב במגוון הסמים שנתפסו ברשות הנאשם, בכמותם, בסוגם ובהשפעתם (ראו בעניין זה ע"פ 1654/16 גל שרר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.02.17)). נסיבות נוספות אותן יש להביא בחשבון בעת קביעת מידת הפגיעה כאמור קשורות בכספים שנתפסו, בכלי הייצור והשקילה ומעצם העובדה כי הסמים חולקו לאריזות, נמצאו במקומות שונים והיה זה הנאשם שגידל את חלקם.

31. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי כאשר מדובר היה בהחזקת סם מסוכן מסוג קנביס וכאשר הוחזקו סמים מסוגים שונים או בכמויות גבוהות כבמקרה דנן מתחם הענישה נע במנעד רחב: א.רע"פ 2277/21 אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל (8.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם הקים מעבדה לגידול סמים ובה נתפס 1 ק"ג של קנבוס (לא צוינו מספר השתילים) וכן ציוד רב ו-42.89 גרם של קנבוס לצריכה עצמית. ערעור הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון קבע כי **"העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת"**.

ב.רע"פ 513/21 עידן יהושע נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת גידול סמים לאחר שברשותו נתפסו 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קיבל את טענת הנאשם וקבע כי הגידול היה למטרת שימוש עצמי, ונגזרו עליו צו של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל בבית המשפט המחוזי, נקבע כי האיסור לגדל סם מסוכן הוא מוחלט, ללא קשר למטרת הגידול, ועל אף שהנסיבות הצדיקו הקלה מסוימת, אין הצדקה להימנע מעונש מאסר כלל. הנאשם נידון לעשרה חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות ערעור שהגיש לעליון נדחתה;

ג. ב-ע"פ 2279/15 בורוחוב נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו (31/1/2016) בו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם ובאישום נוסף הורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. באישום זה, דובר בסוגי סם מגוונים, בין היתר קוקאין במשקל כולל של כ-50 גרם, חשיש במשקל כשל כ-17.5 גרם ו-293 טבליות MDMA שהיו מחולקים לאריזות רבות. ביחס לעבירת ההחזקה, קבעה הערכאה הדיונית מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל-28 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ד.רע"פ 314/16 בנצבי נ' מדינת ישראל, (22.2.2016) הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל

גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו.

ה.ת"פ 16-06-57043 **תביעות צפת נ' חבני** (17.7.2017) הורשע הנאשם בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ב- 154.08 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ו- 0.79 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף, גידל הנאשם על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם. בית המשפט דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו והוא נידון למאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי.

ו. ת"פ (ת"א) 19-05-43983 **מדינת ישראל נ' ראובן** פורסם בנבו [19/03/2020] במסגרתו קבע בית המשפט מתחם של 18 עד 42 חודשי מאסר לנאשם שהחזיק בין היתר, MDMA במשקל של מעל 300 גרם מחולק, 19 טבליות MDMA, קוקאין במשקל 10 גרם, KETAMINE במשקל 12 גרם, 56 בולים של סם מסוג LSD וכן החזיק כלים להכנת סם. הנאשם נידון ל 18 חודשי מאסר לרצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה מותנית, פסילת רישיון וחילוט רכבו וכספיו.

ז. ת"פ (ת"א) 15-09-24514 **מדינת ישראל נ' פורת ואח'** (פורסם בנבו) (2/1/2017) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בארון בדירתו סם מסוג MDMA במשקל 901 גרם, ובמקומות שונים נוספים בדירה החזיק סם מסוג MDMA במשקל 1.49 גרם, סם מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 117 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל של 0.85 גרם. נקבע כי סוג הסמים המוחזקים וכמותם מובילים לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר, אך לבסוף נקט בית המשפט בענישה שיקומית וגזר על הנאשם 6 ח' עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

32. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40'ג') ובהתחשב בכמות הסמים, העובדה שחלקם סמים קשים אני קובע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

33. לפי סעיף 40 ד'לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם הענש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. בית המשפט העליון קבע, כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון את עברו של הנאשם, את עמדתו של הנאשם ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום, ואת ההשלכות העלולות להיות לעונש על הליכי השיקום. ר' ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.07.13).

34. בת"פ (מרכז) 20-04-30039 **מדינת ישראל נ' זלצברג** (פורסם בנבו, 16.11.21), עמד בית המשפט המחוזי על הפרמטרים המרכזיים אשר מצביעים על סיכויי שיקום והם: **"המוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (במקרה שבו קיים נפגע עבירה). בהקשר זה נקבע בפסיקה כי שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשויים להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40'ד(א) לחוק. דברים אלה זוכים למשנה תוקף מקום בו מדובר באדם צעיר ונעדר עבר פלילי (ראו דברי כב' השופט ד' ברק ארז בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18). בכל הנוגע למידת החריגה מהמתחם, ככלל קיימת קורלציה בין מידת השיקום, לבין מידת החריגה מהמתחם".** וכן ר' ת"פ (מרכז) 18-08-58591 **מדינת ישראל נ' ארז גריף** (פורסם בנבו, 10.8.20).

35. חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית, בהתקיים פוטנציאל שיקומי, יכול ותיעשה גם בעבירות גידול

הפקה וסחר בסמים מסוגים שונים בכמויות בלתי מבוטלות. כך למשל: בת"פ (ת"א) 63255-11-16 **מדינת ישראל נ' טורז'מן** (פורסם בנבו 07.02.18) הושתו 400 שעות של"צ וענישה נלווית על נאשמת שהורשעה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, וסחר בסמים מסוכנים מסוג אקסטזי, קוקאין, MDMA וקנאביס, ובהחזקת סמים מסוגים דומים ואחרים במשקלים לא מבוטלים. העונש המקל הוטל בשל הליך שיקום משמעותי אותו עברה הנאשמת לאורך תקופה בת למעלה משנה, שהחל ביוזמתה וכלל טיפול גמילה מסמים במסגרת יחידה לטיפול בנפגעי סמים, וכן בשל נסיבות חיים קשות והעדר עבר פלילי.

36. במקרה דנן אני סבור נוכח האמור בתסקיר שירות מבחן, כי יש סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם כדרישת סעיף 40ד' לחוק העונשין. מהתסקיר נלמד על קיומו של הליך שיקומי משמעותי בעניינו של הנאשם, לרבות שיתוף פעולה מלא מצידו ומוטיבציה להשתלבות בהליך טיפולי. הנאשם קיבל רישיון לשימוש בקנאביס, ובדיקות שתן שבוצעו הצביעו על שימוש בקנאביס בלבד ונשלל שימוש בסמים אחרים. בנוסף, התרשמות שירות המבחן, כי המשך הטיפול עשוי לתרום להפחתת רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. התרשמותו החיובית של שירות המבחן והמלצותיו מצדיקות בעיני הטלת ענישה מקלה, הסוטה לקולה ממתחם הענישה המקובל.

הכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים"

37. בכתב האישום בו הודה הנאשם נכללה בקשת התביעה להכריז על הנאשם כ"סוחר סמים" בקשה זו שבה והועלתה בשנית בשלב הטיעונים לעונש.

38. ככלל, הכרזה על אדם 'כסוחר סמים' תעשה בשלב הכרעת הדין. עם זאת, משזו מועלית, על בית משפט לבחון אם יש בכך כדי לפגוע בזכויות נאשם. במקרה שלפניי, אין ולא נגרם עיוות דין הכריז על הנאשם כסוחר סמים, ר' בעניין זה למשל ע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 19.11.07).

39. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים קובע שני תנאים מצטברים להכרזת סוחר סמים. תנאי אחד הוא שמדובר בעבירה של עסקת סמים והתנאי השני הוא כי הנאשם הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מהעבירה.

40. נוכח כמות הסמים המשמעותית והכספים שנמצאו בחזקתו של הנאשם ובהיעדר הסבר מצידו של הנאשם קמה ועולה חזקה שמקורה בשכל הישר ובניסיון החיים כי החזקת הסמים נעשתה לצורך הפקת רווחים. הנאשם לא סתר חזקה זו ואף לא העלאה כל טענה אחרת לעניין מידת ההוכחה הנדרשת.

41. בנסיבות אלו אני מכריז על הנאשם "**כסוחר סמים**" על פי העילה המנויה בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

העונש ההולם

42. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

43. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לגילו של הנאשם, ולכך שהודה, הביע חרטה, קיבל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי. כמו כן, הבאתי בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי והתסקיר שהוגש בעניינו חיובי

וממליץ על נקיטת גישה שיקומית.

44. לקחתי בחשבון את נזקיו של הנאשם ואת הקשיים הנפשיים, הרגשיים והתפקודיים שחווה בזמן שירותו הצבאי ולאחריו ונתתי דעתי לעובדה כי כיום נזקק לטיפול נפשי תומך לרבות באמצעות שימוש בקנביס רפואי ברישיון.

45. מנגד, כנסיבות לחומרה, שקלתי את הצורך להבטיח את האינטרס הציבורי והגנה מנזקי עבירות הסמים וכן את הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים וזאת מבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ומהצורך להילחם בעבירות הסמים ולמגרם.

סוף דבר

46. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת ממונה מיום 26.06.22 שיבוצעו ב"משקם" נס ציונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 18.10.22 עד השעה 8:00 במפקדת הממונה על עבודות שירות ברמלה. הנאשם מוזהר כי במידה ולא יבצע עבודות השירות כנדרש או לא ימלא אחר הוראות הממונה רשאי הממונה להורות על ריצוי יתרת העונש בדרך של במאסר בפועל.

ב. מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור כל עבירה בה הורשע.

ג. נוכח הכרזתו של הנאשם "סוחר סמים", אני מורה על חילוט 30,000 ₪ שנתפסו בחזקתו לטובת אוצר המדינה.

ד. קנס בסך 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.10.22, וכל ראשון לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי וישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום. הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ה. ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום, שיבוצע בהתאם לפקודת המבחן(נוסח חדש), תשכ"ט-1969. במסגרת צו המבחן יהיה על הנאשם להיות בקשר רציף עם שירות המבחן ועם הגורמים הטיפוליים, לפי הוראות המבחן. הנאשם מוזהר כי במידה ויפר את הצו עלול בית משפט לגזור עונשו מחדש.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתנה בתאריך 20 בספטמבר 2022